

Arrest

nr. 189 765 van 14 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. LAMMENS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn te Buulo Mareer, Kurtunwarey-district, Lower-Shabelle. U heeft daar altijd gewoond tot u Somalië het moment waarop u Somalië verlaten heeft, u verlaat het dorp Buulo Mareer amper. U behoort tot de Sheikhal-clan. In 2015 wordt u door Al Shabab gebeld omdat uw vader terug khat, een drug, verkoopt nadat AMISOM en de regering de macht overnamen, op 10 maart 2015 wordt uw huis aangevallen, hierbij komen uw vader Mohamud Ise Ibrahim, uw zus Fadumo en uw broer Hussein om het leven. U wordt niet meer bedreigd voor de khat-verkoop en u handelt zelf ook niet in khat.

Echter, u huwt, in het geheim met Hani Abdirahman Mohamud. Dit is een meisje dat uw moeder helpt, zij is Habr Gedir. Omdat u geen financiële middelen heeft besluit u in het geheim te huwen. U voert een

meher-ceremonie uit op 7 januari 2015, met Sheikh Shafeec Maxamud Jamaac, hierna raakt uw vrouw echter zwanger, daarom wordt er tussen de families bemiddeld en krijgen jullie toch een feest, arroz, om er na samen te gaan wonen. Op 2 november wordt u door vier gemaskerde mannen meegenomen naar een geheime plaats waar Al Shabab de macht heeft, de derde dag van uw gevangenschap wordt u berecht, u wordt tot de dood veroordeeld, ze gaan u stenigen, de vierde dag is er echter een gevecht en kan u ontsnappen. U gaat naar Mogadishu, waar u 1 maand en 11 dagen verblijft, en erna reist u, vanaf 17 december 2015, op zeven dagen naar Europa. U komt op 24 december 2015 in België aan en vraagt op 7 januari 2016 asiel aan. Die dag krijgt u via uw moeder, Halima Muse Ise, die sinds uw problemen in Mogadishu verblijft, te horen dat uw vrouw in Buulo Mareer is en bevallen is van jullie dochtertje Ifrah.

U dient geen documenten in om uw asielaanvraag te staven.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen **niet** aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS pp.2-3), **blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.** Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U houdt het volledige gehoor vast aan het feit dat u altijd in Buulo Mareer verbleven heeft, het dorp zelfs bijna nooit verlaten heeft voor u naar Europa kwam en dat uw vrouw Hani en kind Ifrah er nog aanwezig zijn (CGVS p.6, p. 14, p.26). Er kan dus van u verwacht worden dat u een uitgebreide kennis heeft over de situatie in Buulo Mareer en de situatie er nu nog volgt. Hieronder blijkt dat dit niet het geval is, hoewel u tijdens het gehoor meermaals de kans krijgt om wel een inzicht in uw recente verblijfsplaatsen te geven, **verzaakt u hieraan** (CGVS p. 25, p. 26, p.27). Vooreerst merkt het CGVS op dat u tijdens het gehoor een **erg ontwijkende houding** aanneemt aangaande het beantwoorden van vragen. Gedurende het volledige gehoor antwoordt u maar uiterst zelden rechtstreeks op de vraag. In het begin van het gehoor wordt het u uitgelegd dat het uw plicht is om spontaan en naar waarheid te antwoorden op de vragen (CGVS p. 2-3), u wordt dan ook aangespoord om dit te doen. U wordt verschillende malen gewezen op het feit dat u rechtstreeks moet antwoorden (CGVS p. 9, pp.11-12), echter u blijft hier het volledige gehoor vasthouden aan een procedé van het terugkaatsen van vragen en uitstellen van antwoorden.

U wordt tevens verschillende malen gewezen op de ingestudeerde indruk die uw verklaringen nalaten, dit is vooral opmerkelijk door het contrast met de vaagheid en onwetendheid over andere gebeurtenissen die even belangrijk zijn in uw dorp (CGVS p. 13, p.17, p .21, p.25).

Dit contrast wordt in de verf gezet door een **opmerkelijke tegenstelling in uw eigen verklaringen**. Zo blijft u in het begin van het gehoor opmerkelijk vaag over de clansituatie in uw dorp. Wanneer u naar

clanconflicten gevraagd wordt blijft u op de oppervlakte, u stelt dat “toen u er was” de Habr Gedir en de Biyomaal gevochten hebben, u weet geen datum en u weet niet wanneer de laatste erge gebeurtenis hieromtrent was. Er wordt u gevraagd of er belangrijke mensen gestorven zijn omwille van hun clan, ook hierover stelt u dat u het niet weet (CGVS p. 11-12). Opmerkelijk is het ook dat u in eerste instantie vraagt of u het over clanconflicten moet hebben van voor of na uw vertrek (CGVS p. 11), hieruit lijkt het alsof u met een gedetailleerd antwoord gaat komen. U doet dit echter niet, dus u wordt er op gewezen dat het vreemd is dat u in eerste instantie deze vraag stelt dan, waarop u stelt dat u de vraag goed wilt begrijpen. Hierop wordt u uitgelegd dat het vreemd is dat u zelf de vraag wilt verduidelijken om dan toch met een vaag antwoord te komen. U krijgt toch een nieuwe kans, er wordt u gevraagd, u woont immers uw ganse leven in Buulo Mareer, om specifieker te zijn, maar u stelt slechts “ze hebben altijd ruzie, er is continu bemiddeling, omwille van de plaats” (CGVS p. 12). In deze context is het opmerkelijk dat u er dan toch in slaagt om dermate vaag te antwoorden. Zoals hierboven besproken is dit een procedé dat u gedurende het volledige gehoor aanhoudt, wanneer u niet specifiek kan antwoorden probeert u de vraag terug te ketsen naar de protection officer. Echter, en vooral, **het blijkt dat u hier over kennis die beschikt die losgekoppeld is van uw persoonlijke leefwereld.** Wanneer u gevraagd wordt naar leidinggevende figuren in Buulo Mareer heeft u het over een adjunct-commissaris, Abdulqadir Sheikh Hussein Dhalton, die Biyomaal is en omwille hiervan vermoord is op 18 augustus 2015 (CGVS pp.19-20). Het CGVS beschikt inderdaad over informatie dat een vicecommissaris in die periode om het leven komt in Buulo Mareer (zie kopie COI administratief dossier). U komt hier dus met specifieke informatie, echter, u krijgt hiervoor al uitgebreid de kans om het te hebben over clanproblemen en er wordt hier u zelfs specifiek gevraagd of er belangrijke mensen gestorven zijn door de clan, maar hierbij stelt u verschillende malen dat u niets weet of het zich niet herinnert (CGVS p. 11-12). Wanneer u op dit **opmerkelijk verschil in verklaring** gewezen wordt, stelt u dat u dacht dat de vraag eerder over de provincie ging en niet over Buulo Mareer (CGVS p. 20), nochtans stelt u zelf dat u het over de situatie in Buulo Mareer heeft (CGVS p. 12). Ook hier probeert u dus vanonder uw verplichting om te antwoorden uit te komen. **Dit contrast, tussen enorm vage verklaringen zonder enige plaatsing in tijd enerzijds en een gedetailleerde verklaring met datum, functie en naam anderzijds, is zodanig groot dat het afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid en bijdraagt aan de ingestudeerde natuur van uw verklaringen.**

Hierbij merkt het CGVS ook nog op dat u maar **in beperkte mate op de hoogte bent van de clans in uw eigen dorp.** Nochtans blijkt uit de COI nog altijd duidelijk dat de clan de hoeksteen van de maatschappij is in Zuid-Somalië (zie kopie COI administratief dossier). Dit is vooral opmerkelijk omdat uw moeder een Darod-Majerteen is (CGVS p.10), een clan die vooral in Puntland, in Noord-Somalië, voorkomt (zie COI administratief dossier). Als verklaring raakt u niet verder dan dat ze getrouwd is met uw vader (CGVS p. 11), u legt op geen enkel moment uit hoe het is voor een Darod om in Buulo Mareer te wonen. Door uw gemengde clanherkomst, u bent zelf namelijk Hawiye-Sheikhhal, zou u uitgebreid moeten kunnen schetsen hoe de machtsverhouding in uw dorp in elkaar zit. U kent echter maar één subclan van de Habr Gedir, namelijk Ayr (CGVS p. 14), de andere herinnert u zich niet. Uw vrouw, Hani, is Habr Gedir, maar u weet zelfs niet tot welke subclan zij behoort (CGVS p.14). U heeft uw vrouw nooit gevraagd tot welke subclan ze behoort (CGVS p. 25). U stelt dat u de Habr Gedir-clan niet zo goed kent, toch opmerkelijk aangezien u eerder stelt dat zij de machtige clan in Buulo Mareer zijn (CGVS p. 8). Echter u heeft de grootste moeite om te stellen hoe dit komt, u weet niet sinds wanneer ze er zijn, op de vraag of ze in vrede kwamen antwoordt u niet (CGVS p. 8). Pas wanneer u letterlijk gevraagd wordt of ze, de Habr Gedir, Buulo Mareer veroverd hebben stelt u van wel, wanneer u, opnieuw, gevraagd wordt wanneer kan u niet antwoorden, u stelt enkel vaagweg dat het al uw hele leven zo is (CGVS p. 10). U identificeert Mohamed Siad Yusuf, Indacadde als Habr Gedir, u wordt gevraagd wie hij dan is, waarop u eerst slechts stelt “een leider” (CGVS p. 9), verderop stelt u dat hij de ene keer voor de regering vecht, de andere keer voor de Islamitische Rechtbanken. Er wordt u gevraagd wanneer de Islamitische Rechtbanken de macht hebben in uw dorp, maar u kan niet antwoorden, u stelt, opmerkelijk, dat “de naam” Islamitische Rechtbanken ooit in uw dorp geweest is (CGVS p. 19). Dit alles toont aan dat u niet op een spontane manier met informatie over uw eigen dorp en uw eigen leven daar kan komen, pas wanneer u verschillende malen de kans krijgt komt u met vage antwoorden. Ook over uw eigen clan bent u vaag, u stelt dat de Sheikhhal oorspronkelijk in Buulo Mareer wonen (CGVS p. 8), waarop u, meteen erna stelt dat Sheikhhal niet oorspronkelijk uit Buulo Mareer komt maar dat de clans er samen wonen (CGVS p. 8). Toch een grote inherente tegenstelling. Opmerkelijk is het ook dat u in eerste instantie stelt dat u niet weet tot welke clanfamilie Biyomaal behoort (CGVS p. 10). Verderop wordt u gevraagd wat Dir is, waarop u antwoordt dat Dir een Darod-clan is, en erna past u dit meteen aan naar een Hawiye-clan.

U wordt gevraagd of Dir dus Hawiye is, u kaatst de vraag twee maal terug, waarna u plots stelt dat Dir één van de grote Somalische clans is (CGVS p. 12). **Uw incoherente verklaringen en de vaststelling**

dat u deze herhaaldelijk aanpast, roept vragen op bij uw verblijf in Buulo Mareer. U wordt er op gewezen dat Biyomaal, de clan die u als één van de twee machtspartijen in uw dorp identificeert (CGVS p. 11), tot de Dir-clanfamilie behoort, bijgevolg is het vreemd dat u zo veel moeite met deze vragen heeft. Ook op deze confrontatie antwoordt u dat u het “goede antwoord” wil geven, iets wat toch van een weinig spontane manier van antwoorden getuigt. Hierop wordt u er op attent gemaakt dat u niet op een examen zit en dat u beweert dat u uw hele leven in hetzelfde dorp woont, en dus bijgevolg ook minder vaag moet kunnen zijn (CGVS pp.12-13), waarop u enkel “ok” antwoordt, uw “goede antwoord” blijft dan ook uit. Verderop blijkt zelfs dat u geen enkele subclan van de Biyomaal kent (CGVS p. 25). Hierop stelt u, als verklaring, opnieuw dat u nooit verder vraagt over de clan, zelfs niet van uw eigen vrouw. Dit is een vreemde gedachtengang voor iemand in een dorp in Zuid-Somalië, zeker voor iemand die uit een gemengde clansituatie komt als u zelf, u wordt dat ook gevraagd of u uit een andere context komt, zoals een Somalische grootstad of een plaats buiten Somalië (CGVS p. 27), waarop u stelt dat mensen in uw dorp gewoon stoppen op het niveau van Biyomaal. **Deze opeenstapeling van vaagheden toont op zijn minst aan dat u niet recent uit Buulo Mareer afkomstig bent.**

Ook andere elementen tonen aan dat u niet recent uit Buulo Mareer afkomstig bent. Volgens de COI waarover het CGVS beschikt heeft Buulo Mareer in 2015 (zie kopie COI administratief dossier), tijdens het deyr-seizoen, in een periode dat u nog in Buulo Mareer bent, te kampen met zware regens waardoor er overstromingen zijn. U bent op dat moment in het dorp aanwezig, maar u beweert simpelweg dat dit niet gebeurd is, dat er recent geen hevige regens geweest zijn, zonder ook maar enige uitleg te geven (CGVS p. 22). Nochtans zou u dit moeten weten als u beweert daar op dat moment nog te zijn. Ook andere gebeurtenissen zoals de **publieke onthoofding van een AMISOM-soldaat op 5 juli 2013** kent u niet. Deze soldaat wordt gevangen genomen in een shoot-out en voor een publiek van 100 personen terechtgesteld (zie kopie informatie administratief dossier). Dit wordt gemeld door de Al Shabab-radiozender Al Furqaan, maar ook door de zender Radio Mudug, waarbij er ook nog vermeld wordt dat er op die dag 3 Somalische soldaten omgekomen zijn. U wordt hier bijna letterlijk naar gevraagd maar u weet van niets (CGVS pp.23-24). Ook is er in Buulo Mareer een zwaar intern **conflict tussen al Shabab leden geweest**, op 11 november 2013, waarbij er een gevecht was tussen twee fracties, een loyaal aan Al Qaeda en een andere niet, in Buulo Mareer-dorp, hierbij komen minstens 10 strijders om het leven. Op 26 oktober 2014 doodt een Somalische soldaat een andere soldaat in een ruzie, ook hier weet u niets van (CGVS p. 25). **Ook over elementen die dicht bij uw eigen leefwereld komen weet u niets over**, uw vader is een khat-handelaar en hierdoor wordt jullie woning aangevallen door Al Shabab, waarbij uw vader, uw broer en uw zus om het leven komen (CGVS p.6, p.16) op 10 maart 2015. Echter, in de COI zijn er feiten te vinden over khat-handelaars, waar u niets van af weet, zo is er op 31/08/2014, een dag na de bevrijding door AMISOM, een conflict tussen AMISOM en khat-handelaars waarbij er 4 handelaars om het leven komen (zie COI administratief dossier). U vermeldt dit niet wanneer u gevraagd wordt of AMISOM of het Somalische leger zaken verkeerd gedaan hebben, u houdt het er op dat u gehoord heeft dat ze mensen gedood hebben kort na hun komst, zonder hier specifiek op in te gaan, nochtans ligt dit erg dicht bij het profiel van uw familie (CGVS p. 25). Bovendien komen in september 2014 verschillende inwoners om het leven terwijl ze khat verkopen en kopen op de markt van Buulo Mareer en er een granaat naar hen gesmeten wordt, iets waarvan u, lid van een khat-handelaars familie -u helpt uw vader zelfs soms (CGVS p. 30)- simpelweg stelt dat het niet gebeurd is (CGVS p. 25). Dit alles toont aan dat de situatie van khat-handelaars in Buulo Mareer erg precair is en dat u daar dus meer over zou moeten kunnen stellen. Dit toont eveneens verder aan dat u **geen voeling** heeft met de echte gebeurtenissen in Buulo Mareer dorp.

Verder, wanneer u letterlijk wordt naar situaties met buitenlanders in Buulo Mareer heeft u het over een aanval van de Fransen op Buulo Mareer (CGVS pp.21-22). Opmerkelijk hierbij is dat u eerst stelt dat u het zich de datum, 12 januari 2013, goed herinnert, omdat u geschrokken was door de luchtaanvallen en erg bang was. Echter, wanneer verder gevraagd wordt heeft u de informatie plots van horen en weet u eigenlijk amper iets, toch contrasterend met wat u eerst beweert (CGVS pp.21-22). Zo heeft u het enkel over een luchtaanval, terwijl uit de COI (zie kopie administratief dossier) duidelijk blijkt dat het om een grondoperatie gaat waarbij verschillende Franse soldaten, Al Shabab-strijders en burgers om het leven kwamen (zie kopie administratief dossier). Ook de gegijzelde Franse agent Dennix Allex, sterft in Buulo Mareer en Al Shabab pakt verschillende burgers op die verdacht worden van doorspelen van informatie aan de Fransen. Al Shabab heeft een **ware propaganda campagne** rond deze mislukte bevrijding gevoerd, met onder meer het tonen van foto's van een lijk van een Franse soldaat.

Wanneer u met uw vage antwoorden geconfronteerd wordt, u heeft gehoord dat de Franse man er al lang is en u weet niet wat er met de gijzelaar gebeurd is, (CGVS p. 22) stelt u simpelweg dat Al Shabab niet alles aan de burgers vertelt, toch strijdig met de grote campagne die ze hier in de internationale

media rond gevoerd hebben. Het kan dan ook van u verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van deze gebeurtenis, vooral aangezien u eerst impliceert dat u het zich in detail herinnert. U wordt er tevens op gewezen dat u misschien in de war bent met een andere gebeurtenis in 2013, toch 5 maand later, namelijk in mei 2013. Dan schiet Al Shabab in de buurt van Buulo Mareer een Amerikaanse drone neer, iets dat ze ook gebruiken in een twitter-campagne (zie informatie administratief dossier). U beweert dat u niet in de war bent (CGVS p. 22), maar wanneer u hier over verder gevraagd wordt stelt u enkel, opnieuw, dat u gehoord heeft dat er een drone is neergehaald in de "Shabelles". Ook hier blijft u over een ingrijpende gebeurtenis in Buulo Mareer dus opmerkelijk oppervlakkig, u roept in dat u dergelijke zaken als burger niet kan weten, echter, ook hier is dit vreemd aangezien Al Shabab er net zelf wel de nadruk opgelegd heeft. Uw kennis beperkt zich opnieuw tot een datum en erg vage stellingen, iets wat het vermoeden van een ingestudeerde kennis versterkt. U lijkt voorbij te gaan aan het feit dat de eersten die Al Shabab wil beïnvloeden de burgers zijn van de regio's die ze in hun macht hebben, **uw kennis is dan ook volledig losgekoppeld van een eigen ervaring in Buulo Mareer.**

Tot slot, zijn er gebeurtenissen in 2016 die de veiligheid in Bulo Mareer, en dus die van uw vrouw en kind daar aanwezig, danig onder druk zetten. Zo komen er verschillende burgers om het leven op 16 april 2016 wanneer AMISOM het vuur opent op een busje, hierna ontstaan er grote anti-AMISOM protesten en moet AMISOM een persbericht uitsturen ter verontschuldiging (zie kopie COI administratief dossier). U weet hier niets over (CGVS p. 25). U blijft dan ook volhouden dat u niets moet weten over de huidige situatie, hoewel uw vrouw en kind er nog aanwezig zijn. U wordt er op gewezen dat het in deze situatie vreemd is dat u geen interesse toont in de recente gebeurtenissen in uw dorp (CGVS p.15, p.25). U beweert hierover dat u geen websites heeft gezien (CGVS p.26) en dat u geen telefoonnummer voor uw familie heeft (CGVS pp. 14-15, p. 26). Dit is natuurlijk geen afdoend element, er kan van u verwacht worden dat u de situatie in uw geboortedorp blijft volgen, nogmaals, zeker als het enige wat u weet over uw gezin is dat ze het laatst daar waren. Bovendien uit de informatie die het CGVS na het gehoor vindt, blijkt uit uw facebookpagina (zie COI administratief dossier) dat u wel degelijk geïnteresseerd bent in de situatie in Somalië, u volgt er de pagina's VOA SOMALIA en BBC SOMALIA. Hieruit kan het CGVS afleiden dat u niet in de onmogelijkheid verkeert om informatie over uw dorp van herkomst te verkrijgen zoals u beweert. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Kurtunwarey gelegen in de regio Lower Shabelle.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in 2015 heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio's hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift van 3 maart 2017 voegt verzoeker
"https://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/Op_reis_in_het_buitenland/reisadviezen/somalie";
"<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/reisadviezen/inhoud/somalie>" en
"<https://www.vluchtelingenwerk.nl/feiten-cijfers/landen-van-herkomst/somali%C3%AB>".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 3 maart 2017 aan dat “*verzoeker binnen de voorwaarden valt om te worden erkend als vluchteling*” (samenlezing van art. 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28.07.1951 en de artikelen 48/3 en 48/5 van de Vreemdelingenwet).

Het verzoekschrift herneemt bondig de motieven waarop de negatieve beslissing steunt en stelt voorts dat er geen enkele reden is om te twifelen aan het vluchtverhaal van verzoeker. Verzoeker benadrukt dat hij geboren en getogen Somaliër is, dat hij in aanraking gekomen is met Al Shabaab en vervolgens onvermijdelijk naar Europa diende te vluchten.

Verzoeker herneemt zijn asielaanvraag, waarbij hij aangaf dat hij enkele maanden na de moord op zijn vader, broer en zus in gevangenschap genomen was door de extremistische terreurorganisatie Al Shabaab. Hij voegde eraan toe dat hij ter dood veroordeeld was omwille van zijn geheim huwelijk, maar dat hij de vierde dag van zijn gevangenschap erin slaagde te ontsnappen, waarna hij naar België gevlucht is.

Verzoeker stelt op de zwarte lijst van Al Shabaab te staan en voor zijn leven te vrezen bij terugkeer naar Somalië. Bovendien stelt verzoeker dat het algemeen geweten is dat “*de veiligheidstoestand in Somalië absoluut niet kan gegarandeerd worden, nu mensenrechtenschendingen en aanslagen er schering en inslag zijn. Het terugsturen van verzoeker naar Somalië zou een regelrechte aanfluiting zijn van de mensenrechten (stukken 4-6)*”.

Aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoeker een ingestudeerde indruk nalaat, voert verzoeker aan dat hij enorm zenuwachtig was voor het interview bij het CGVS, wat vermoedelijk de reden voor “*zijn aarzelend optreden in het beantwoorden van vragen*” vormde. “*Bovendien diende verzoeker zeer snel te antwoorden op de vragen en was er weinig tijd om goed na te denken. De vragen waren ten andere ook zeer specifiek.*”

Verzoeker haalt aan dat hij heel zijn leven in Buulo Mareer gewoond heeft, maar weinig contact had met andere mensen dan zijn gezinsleden. Hij verklaart dat hij voornamelijk in het huishouden hielp en hierdoor soms niet en soms veel later op de hoogte te zijn van de aanslagen van Al Shabaab. Verzoeker verwijst ernaar perfect Somalisch te spreken, zodat er geen enkele reden is om te twifelen aan zijn afkomst.

Aangaande de subsidiaire bescherming stelt verzoeker dat het “*reëel risico op het oplopen van ernstige schade bij het terugsturen naar Somalië (...) in hoofde van verzoeker niet redelijk [valt] te betwisten*”.

In hoofdorde wordt gevraagd de “*betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal te hervormen en aldus verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van het vluchtelingenverdrag van 28 juli 1951 toe te kennen*”. In subsidiaire orde wordt gevraagd de “*betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te hervormen en verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen*”.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is.

Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een

voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad benadrukt dat een asielzoeker de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker doorheen het interview bij het CGVS een erg ontwijkende houding aannam aangaande het beantwoorden van vragen. Zo antwoordde verzoeker zelden rechtstreeks op de vragen door deze terug te kaatsen en zijn antwoorden uit te stellen. Bovendien kreeg verzoeker meermaals de kans een inzicht in zijn recente verblijfplaatsen te geven, nu uit voorgaande blijkt dat geen geloof kan gehecht worden aan zijn voorgehouden herkomst uit Buulo Mareer, doch verzaakte verzoeker hieraan (CGVS-gehoor, p. 25-27). Dit gebrek aan medewerking tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan.

2.4. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen.

Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.5. Aangezien verzoeker verklaart op 1 februari 1992 geboren te zijn in Buulo Mareer, Kurtunwarey-district, Lower Shabelle, Somalië, en heel zijn leven daar te hebben gewoond tot zijn vlucht op 2 november 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en 23 jaar in Buulo Mareer, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers maatschappelijke, socio-politieke en clankennis is echter ernstig ontoereikend.

2.6. Vooreerst blijkt verzoeker onaannemelijk onwetend over de clans in zijn beweerde dorp van herkomst. Zo stelt verzoeker dat de Habr Gedir de machtigste clan in Buulo Mareer uitmaakt (CGVS-verslag, p.8), maar kan hij slechts één subclan van de Habr Gedir aanduiden, namelijk Ayr, waarna hij aangeeft zich de andere subclans niet te kunnen herinneren (CGVS-verslag, p. 14). Bovendien verklaart verzoeker dat zijn echtgenote tot de Habr Gedir behoort, "*maar ik zou niet weten welke subclan*" (CGVS-verslag, p. 13-14).

Verzoeker kan evenmin aangeven hoe het komt dat de Habr Gedir in de meerderheid zijn in Buulo Mareer, noch sinds wanneer deze er zijn. Gevraagd of de Habr Gedir in vrede kwamen, antwoordde verzoeker ontwijkend "*Hoe?*" (CGVS-verslag, p. 8). Uiteindelijk antwoordt verzoeker bevestigend op de

vraag of de Habr Gedir Buulo Mareer veroverd hebben, waarna hij nog vaagweg stelt dat de Habr Gedir er al heel zijn leven de macht hebben (CGVS-verslag, p. 10). Voorts verklaarde verzoeker dat er zich gevechten hadden voorgedaan tussen de Habr Gedir en de Biyomaal in Buulo Mareer (CGVS-verslag, p. 11), maar wist deze niet tot welke clanfamilie de Biyomaal behoren (CGVS-verslag, p. 10). Vervolgens duidt verzoeker de Dir aan als Darod-clan, waarna hij zijn antwoord onmiddellijk aanpast naar Hawiye-clan. Door de “*protection officer*” gevraagd of Dir deel is van Hawiye stelt verzoeker uiteindelijk, na de vraag tot tweemaal toe terug te kaatsen, dat de Dir één van de vier grote clanfamilies uitmaakt (CGVS-verslag, p. 12). Er mee geconfronteerd dat de Biyomaal tot de Dir-clanfamilie behoort, stelt verzoeker louter dat hij het goede antwoord wil geven (CGVS-verslag, p. 12-13). Verzoeker bleek evenmin in staat een subclan van de Biyomaal aan te geven (CGVS-verslag, p. 25). Aangaande zijn eigen clan legt verzoeker onderling onsamenhangende verklaringen af. Zo stelt hij initieel dat de Sheikhal oorspronkelijk uit Buulo Mareer komen, om even later te verklaren, “*Nee sheikhal komt niet oorspronkelijk van daaruit, de clans die wonen samen daar.*” (CGVS-verslag, p. 8).

2.7. Verzoekers fragmentarische kennis - zoals wanneer hij aangaf dat er zich gevechten tussen de Habr Gedir en de Biyomaal in Buulo Mareer hadden voorgedaan, maar dan niet in staat was een subclan van de Biyomaal, en slechts één subclan van de Habr Gedir, aan te geven - komt ingestudeerd over en toont geenszins een doorleefde bekendheid met het clansysteem aan de hand van familie en kennissen uit zijn omgeving. De onwetendheid over zijn eigen clan en die van zijn vrouw, alsook over de clansituatie in zijn regio, is frappant gezien de gestructureerde clancontacten het sociaal en economisch leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. Verzoeker toont dan ook niet aan bekend te zijn met de traditionele Somalische gemeenschap, noch met zijn (dorps)omgeving en de bewoners.

2.8. Waar het verzoekschrift aanvoert dat verzoeker enorm zenuwachtig was voor het gehoor bij het CGVS en tevens erg snel diende te antwoorden, dient te worden opgemerkt dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Uit het gehoorverslag blijkt daarenboven dat verzoeker de vragen goed begreep, maar dat hij de vragen vaag en ontwijkend beantwoordde hetgeen echter niet kan teruggebracht worden tot een slecht begrip van de vragen, noch tot de conclusie dat verzoeker erg snel moest antwoorden. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt tevens dat verzoeker in staat bleek op spontane wijze omstandige verklaringen af te leggen. Verzoeker werd er bij aanvang van het gehoor ook op gewezen dat hij, indien hij een vraag niet goed begreep, dit onmiddellijk moest zeggen zodat de “*protection officer*” deze opnieuw zou kunnen uitleggen (CGVS-verslag, p. 2). Op het einde van het gehoor werd verzoeker gevraagd of hij nog iets had toe te voegen, waarop hij enkel stelde, “*Als u wilt kan ik u wel de dorpen vertellen en uitleggen*” (CGVS-verslag, p. 31), doch hij gaf niet aan enige moeite te hebben gehad met de vragen. Ook verzoekers raadsman maakte hiervan geen gewag (CGVS-verslag, p. 33).

2.9. Evenmin had verzoeker weet van belangrijke gebeurtenissen in Buulo Mareer. Zo verklaarde verzoeker dat er recent geen overstromingen, noch hevige regens hadden plaatsgevonden in Buulo Mareer (CGVS-verslag, p. 22), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Buulo Mareer tijdens het deyr-seizoen in 2015, wanneer verzoeker er naar eigen zeggen nog was, te kampen had met zware regens en overstromingen. Verzoeker had evenmin weet van de publieke onthoofding van een AMISOM-soldaat in juli 2013 in Buulo Mareer, welke in een shoot-out voor een publiek van 100 personen terechtgesteld werd (CGVS-verslag, p. 23-24; zie informatie in het administratief dossier) terwijl een dergelijk gebeuren toch door hele bevolking druk zal besproken zijn. Voorts was verzoeker niet op de hoogte van de onderlinge gevechten van Al Shabaab in november 2013 in Buulo Mareer, waarbij minstens 10 strijders gedood werden, noch over de ruzie tussen twee Somalische soldaten in oktober 2014, waarbij één van hen om het leven kwam (zie informatie in het administratief dossier). Dat verzoeker geen weet heeft van dergelijke ernstige gebeurtenissen die zich recent in Buulo Mareer afspeelden, doet dan ook fundamenteel afbreuk aan zijn beweringen (recent) afkomstig te zijn uit Buulo Mareer.

2.10. Dit klemmt te meer nu verzoeker evenmin op de hoogte is van recente incidenten in Buulo Mareer waarbij khat-handelaars betrokken waren (CGVS-verslag, p. 25), terwijl zijn vader khat-handelaar was en deze gebeurtenissen aldus nauw aansluiten bij verzoekers leefwereld. Zo blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat AMISOM-troepen op 31 augustus 2014 het vuur openden op een wagen die

khat vervoerde, waarbij 4 khat-handelaars omkwamen, en 2 khat-handelaars op 15 september 2014 om het leven kwamen door toedoen van een handgranaat. Dat verzoeker niet op de hoogte is van deze gebeurtenissen, noch van de preciaire situatie waarin khat-handelaars zich bevinden, ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen hieromtrent. Het is immers redelijk te veronderstellen dat verzoeker op de hoogte is van de (gevaarlijke) situatie waarin khat-handelaren zich bevinden, nu zijn vader khat-handelaar was – en verzoeker hem soms hielp (CGVS-verslag, p. 30) - en Al Shabaab zijn vader, broer en zus hierom had doodgeschoten (CGVS-verslag, p. 6, 16).

2.11. Waar het verzoekschrift aanvoert dat verzoeker weinig contact had met andere mensen dan zijn gezinsleden, voornamelijk met het huishouden hielp en hierdoor soms niet op de hoogte was van de aanslagen van Al Shabaab, komt voor als een poging zijn onwetendheid te verschonen doch kan niet verklaren waarom verzoeker over de hele lijn geen bijzondere bekendheid toont met de omgeving waar hij leefde. Er wordt immers niet verwacht dat verzoeker een bijzonder gedetailleerde kennis over alle historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië kan aantonen, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoekers profiel – de zoon van een khat-handelaar die zijn hele leven in Buulo Mareer gewoond heeft en tevens zijn vader af en toe hielp – en dat hij zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving kan toelichten, *quod non*.

2.12. Daar waar verzoeker stelt perfect Somalisch te spreken, zodat er geen enkele reden is om te twifelen aan zijn afkomst, merkt de Raad op dat de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen. Bovendien komt de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken. Daarenboven houdt het spreken van de Somalische taal niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in Somalië nu talen ook elders aangeleerd kunnen worden.

2.13. Bovendien legt verzoeker ongerijmde verklaringen af aangaande een aanval door Franse troepen op Buulo Mareer die als doel had een Franse gijzelaar te bevrijden. Zo stelde verzoeker aanvankelijk dat deze aanval op 12 januari 2013 plaatsvond, een datum die verzoeker zich specifiek kon herinneren *“omdat er luchtaanvallen waren (...) We waren geschrokken, bang, elke persoon bleef staan waar hij was”* (CGVS-verslag, p. 21). Wanneer echter wordt doorgevraagd, stelt verzoeker dat hij het niet zelf gezien heeft, maar slechts gehoord heeft (CGVS-verslag, p. 21). Verzoeker gaf bovendien herhaaldelijk aan dat er enkel luchtaanvallen werden uitgevoerd en geen grondtroepen gebruikt werden (CGVS-verslag, p. 21-22), hoewel in de informatie uit het administratief dossier vermeld wordt dat deze (mislukte) reddingsoperatie over de grond werd uitgevoerd die dan ook door de bewoners kan worden waargenomen. Verder blijkt uit verzoekers verklaringen (CGVS-verslag, p. 21-23) dat verzoeker niet weet wat er met de Franse gijzelaar gebeurd is – hij verklaart zelfs simpelweg *“Al Shabaab vertelt niet alles aan de burgers”* (CGVS-verslag, p. 22) – terwijl Al Shabaab een propaganda campagne rond de mislukte reddingsoperatie van de Fransen heeft gevoerd, met onder meer het tonen van foto's van en het dansen rond een lijk van een Franse soldaat (zie informatie in het administratief dossier). Dat verzoeker van deze aanval in zijn beweerde dorp van herkomst en de daaropvolgende gebeurtenissen niet op de hoogte is, is niet aanvaardbaar, indien hij werkelijk afkomstig is uit Buulo Mareer.

Verder legt verzoeker oppervlakkige en vage verklaringen af aangaande de Amerikaanse drone die in mei 2013 door Al Shabaab in de buurt van Buulo Mareer werd neergeschoten. Zo stelt hij louter *“Drone? Ik hoorde gewoon dat er een was neergehaald in Shabelles maar weet niet van wie”* (CGVS-verslag, p. 23). Al Shabaab publiceerde echter foto's van de wrakstukken van de drone op twitter, waarbij de strijders verantwoordelijk voor het neerhalen van de drone werden geprezen. Verzoekers vage bekendheid met dit incident ondermijnt zijn recente herkomst uit Buulo Mareer verder, nu het redelijk is te veronderstellen dat Al Shabaab bij de lokale bevolking van de regio's waar zij de macht hebben eveneens zou uitpakken met deze grootse verwezenlijking, het neerhalen van een Amerikaanse drone, nu Al Shabaab net deze burgers tracht te beïnvloeden. Verzoekers verklaringen zijn dermate ernstig ontoereikend dat er op geen enkele wijze kan afgeleid worden dat verzoeker ook minimale bekendheid toont met zijn beweerde regio van herkomst.

2.14. Tot slot wordt de ernst van verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging, alsook zijn beweerde herkomst, aangetast door de vaststelling dat hij de situatie in Buulo Mareer na zijn vlucht in 2015 niet meer heeft opgevolgd, te meer nu verzoekers vrouw en kind zich beweerdelijk nog in Buulo Mareer bevinden (CGVS-verslag, p. 15, 25). De Raad wijst er op dat van een asielzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn

persoonlijke problemen. De nalatige handelingen van verzoeker wijzen op een gebrek aan interesse bij verzoeker en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van zijn vrees voor vervolging. De Raad benadrukt overigens dat van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen en actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten. Verzoekers uitleg – dat hij geen websites heeft gezien (CGVS-verslag, p. 26) en dat hij geen telefoonnummer van zijn familie heeft (CGVS-verslag, p. 14-15, 26) – kan zijn onwetendheid geenszins verschonen, nu blijkt uit verzoekers facebookpagina (zie administratief dossier) dat hij de pagina's VOA SOMALIA en BBC SOMALIA volgt en dus wel degelijk in de mogelijkheid was om de situatie in Buulo Mareer op te volgen. Aldus kan de Raad geenszins aannemen dat verzoeker werkelijk uit Buulo Mareer afkomstig is.

2.15. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond. Er kan dan ook evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen met Al Shabaab, die zich in Buulo Mareer, Somalië, zouden hebben afgespeeld.

2.16. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.18. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoot noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Buulo Mareer, Somalië. Het is aan verzoeker om eenduidig te verklaren waar hij vandaan komt en verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.19. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Buulo Mareer, Somalië niet aantoot, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Buulo Mareer, Somalië.

2.20. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar de reisadviezen van de Belgische en Nederlandse ministeries van Buitenlandse Zaken in het verzoekschrift, alsook naar het algemeen rapport van "*vluchtelingenwerk.nl*" over de situatie in Somalië, zijn dan ook niet nuttig. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.21. Er wordt geen gegronde middel aangevoerd.

2.22. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.23. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juli tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK